

Sąjungos teisę reikalaujama, kad kreditoriui būtų sumokėta tik nustatyta 40 EUR suma už visą komercinį sandorį, apimančią daug pristatymų, neatsižvelgiant į pavėluotų mokėjimų už atskirus pristatymus skaičių?

- Ar pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/7/ES dėl kovos su pavėluotu mokėjimu, atliekamu pagal komercinius sandorius, 2 straipsnio 1 punktą komercinis sandoris yra prekių tiekimo sutartis, pagal kurią tiekėjas įpareigojamas pristatyti užsakovui už sutartyje nustatytą kainą tam tikrą prekių kiekį ir užsakovui suteikiama teisė vienašališkai nuspręsti dėl atskirų pristatymų, sudarančių sutarties dalyką, terminų ir dydžių, įskaitant galimybę atsisakyti kai kurių sutartyje nurodytų prekių, nepatiriant dėl to jokių neigiamų pasekmių, kai pagal sutartį užsakovas privalo sumokėti už kiekvieną pristatymo dalį per nustatytą laikotarpį nuo šios pristatymo dalies gavimo, ar kiekvienas iš šių dalinių pristatymų, susijusių su užsakovo poreikiais, yra atskiras komercinis sandoris, kaip tai suprantama pagal direktyvą, nors tai nėra atskira sutartis, kaip tai suprantama pagal nacionalinę teisę?

(¹) OL L 48, 2011, p. 1.

2021 m. liepos 21 d. *Bundesarbeitsgericht* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *X-FAB Dresden GmbH & Co. KG / FC*

(Byla C-453/21)

(2021/C 490/16)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesarbeitsgericht

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *X-FAB Dresden GmbH & Co. KG*

Kita kasacinio proceso šalis: FC

Prejudiciniai klausimai

- Ar Reglamento (ES) 2016/679 (¹) 38 straipsnio 3 dalies antrą sakinį reikia aiškinti taip, kad pagal šią nuostatą draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip antai *Bundesdatenschutzgesetz* (Federalinis duomenų apsaugos įstatymas) 38 straipsnio 1 dalis ir 2 dalis, siejamos su 6 straipsnio 4 dalies pirmu sakiniu, pagal kurią duomenų apsaugos pareigūno atleidimas iš pareigų duomenų valdytojo, kuris yra jo darbdavys, valia, siejamas su šioje nuostatoje nurodytomis sąlygomis, neatsižvelgiant į tai, ar atleidžiama duomenų apsaugos pareigūnui atliekant savo užduotis?

Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

- Ar tokia nacionalinės teisės nuostata pagal šio reglamento 38 straipsnio 3 dalies antrą sakinį draudžiama ir tuo atveju, kai paskirti duomenų apsaugos pareigūną privaloma ne pagal reglamento 37 straipsnio 1 dalį, o tik pagal valstybės narės teisę?

Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

- Ar Reglamento 2016/679 38 straipsnio 3 dalies antras sakinyss grindžiamas pakankamu teisiniu pagrindu, visų pirma tiek, kiek jis taikomas duomenų apsaugos pareigūnams, kuriuos su duomenų valdytoju sieja darbo santykiai?

Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

4. Ar tuo atveju, kai duomenų apsaugos pareigūnas tuo pačiu metu eina duomenų valdytojo įmonėje sudarytos įmonės tarybos pirmininko pareigas, kyla interesų konfliktas, kaip tai suprantama pagal reglamento 38 straipsnio 6 dalies antrą sakinį? Ar tam, kad būtų daroma tokio interesų konflikto prielaida, įmonės taryboje turi būti skirta speciali funkcija?

(¹) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016, p. 1).

2021 m. rugpjūčio 13 d. Joshua David Silver, Leona Catherine Bashow, Charles Nicholas Hilary Marquand, JY, JZ, Anthony Styles Clayton, Gillian Margaret Clayton pateiktas apeliacinis skundas dėl 2021 m. birželio 8 d. Bendrojo Teismo (dešimtoji išplėstinė kolegija) priimtų nutarties byloje T-252/20, Silver ir kt. / Taryba

(Byla C-499/21 P)

(2021/C 490/17)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantai: Joshua David Silver, Leona Catherine Bashow, Charles Nicholas Hilary Marquand, JY, JZ, Anthony Styles Clayton, Gillian Margaret Clayton, atstovaujami Δικηγόρος P. Tridimas, Solicitors A. von Westernhagen, D. Harrison

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos Taryba

Apeliantų reikalavimai

Apeliantai Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą nutartį;
- pripažinti ieškinį byloje T-252/20 priimtinu;
- patenkinti apeliantų reikalavimus Bendrajame Teisme;
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad:

- a) apeliantai nėra konkrečiai susiję;
- b) Tarybos sprendimas (ES) 2020/135 dėl Susitarimo dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos sudarymo (¹) nėra reglamentuojamojo pobūdžio aktas.

Apeliantai teigia, kad jie yra konkrečiai susiję, nes:

- a) jie yra uždaros grupės, kurioje narystė yra nustatyta ir į ją negalima patekti įsigaliojus ginčijamam sprendimui, nariai;
- b) ginčijamu sprendimu iš jų atimamas Sąjungos pilietybės statusas ir su juo susijusios teisės; jos yra specialiosios ir išimtinės įgytos teisės, kurios negali būti atimtos ir panaikintos po Jungtinės Karalystės išstojimo.